

Sygn. akt I ACz 192/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Józef Wąsik (spr.)

Sędziowie: SA Teresa Rak

SA Sławomir Jamróg

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 11 października 2012 roku, sygn. akt I C 2365/11

postanawia

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 192/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krakowie stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Podgórze w Krakowie.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że powódka złożyła pozew przeciwko pozwanym podając, iż jako radcowie prawni w sprawach z jej powództwa przeciwko szpitalowi o sygn. I C 1745/05 i I C 951/07/P w sposób godny hitlerowskich oprawców naruszali jej godność, cześć i zdrowie matacząc, fałszując dokumentację lekarską i fakty dotyczące jej leczenia, łamiąc tajemnicę lekarską i drażniąc się z nią jak z psem. W związku z powyższym powódka zażądała kwoty 70.000 zł zadośćuczynienia od pozwanego S. P. i kwoty 60.000 zł od pozwanej M. K..

Sąd przywołując art. 72 §1 k.p.c. pkt 2 uznał, że współuczestnictwo pozwanych jest współuczestnictwem formalnym, gdyż reprezentowali oni Szpital (...) w różnych sprawach. Podkreślił, że powódka domagała się zasądzenia od każdego z pozwanych kwot nieprzewyższających 75.000 zł, w związku z czym niedopuszczalne było połączenie roszczeń kierowanych przeciwko poszczególnym pozwany. Dlatego żądania powódki zostały zarejestrowane przeciwko każdemu pozwanemu jako odrębne sprawy i przekazano Sądowi Rejonowemu na podstawie art. 200 §1 k.p.c. w zw. art. 17 pkt 4 k.p.c. i art. 72 §1 pkt 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Okręgowego złożyła powódka wnosząc o jego uchylenie. Podkreśliła, że oprócz domagania się wypłaty zadośćuczynienia od pozwanych żąda również przeprosin od pozwanej M. K., co według niej uzasadnia właściwość Sądu Okręgowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy ocenić, że Sąd Okręgowy postąpił prawidłowo uznając, że zainicjowana przez powódkę sprawa ma charakter majątkowy. Powódka bowiem zażądała od każdego z pozwanych, tytułem zadośćuczynienia, zapłaty kwot pieniężnych za nieprawidłowe reprezentowanie jej interesów w postępowaniach sądowych.

Z uwagi na treść art. 17 pkt 4 k.p.c., art. 16 k.p.c. oraz art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c., występującym między pozwanymi współuczestnictwem formalnym oraz zważywszy na wysokość dochodzonych przeciwko nim kwot, odpowiednio od S. P. 70.000 zł i od M. K. kwoty 60.000 zł, Sąd Okręgowy przekazał zaskarżonym postanowieniem sprawę, jako właściwemu, Sądowi Rejonowemu.

Odnosząc się do twierdzenia powódki zawartego w złożonym zażaleniu, że żąda ona również, oprócz domagania się wypłaty zadośćuczynienia od pozwanych, przeprosin od pozwanej M. K., co w jej ocenie uzasadnia właściwość Sądu Okręgowego - należy zauważyć, że wraz z przytoczeniem w zażaleniu takiego twierdzenia powódka nie dokonała skutecznie rozszerzenia żądania pozwu.

Wymaga podkreślenia, że powódka dopiero w aktualnie złożonym zażaleniu na postanowienie o przekazaniu sprawy Sądowi Rejonowemu, z uwagi na majątkowy charakter sprawy oraz wartość przedmiotu sporu, wyartykułowała żądanie przeprosin od jednego z pozwanych, czego nie ujawniła wcześniej w pozwie, ani w pozostałych wniesionych dotychczas pismach procesowych. Powódka formułując takie twierdzenie nie podała ani treści tych przeprosin, ani formy, w jakiej miałyby one nastąpić.

W ocenie Sądu Apelacyjnego powyższe prowadzi do wniosku, że stanowisko powódki zawarte w złożonym zażaleniu dotyczące żądania przeprosin od pozwanej w istocie stanowi jedynie zapowiedź rozszerzenia żądania, w związku z czym nie może być aktualnie uznane za nowe żądanie.

W sytuacji, w której powódka dokona skutecznego rozszerzenia żądania, tzn. przedłoży je w odpowiedniej formie i z precyzyjnym określeniem jego zakresu będzie można uznać, iż faktycznie rozszerzyła wniesione uprzednio powództwo o zapłatę, co w rezultacie będzie mogło prowadzić do odpowiednich konsekwencji procesowych.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny w Krakowie działając na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił złożone przez powódkę zażalenie.